

การศึกษามีวัตถุประสงค์ศึกษาเพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบายสาธารณะร่วมกับเทศบาลตำบลพญาขัน จังหวัดพัทลุง ในมิติการตัดสินใจ การทำงานร่วมกัน การแบ่งปันผลประโยชน์และการมีส่วนร่วมในการประเมินผลนโยบาย การศึกษาใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์จากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างหลากหลายในพื้นที่เทศบาลตำบลพญาขันและใช้การวิเคราะห์เนื้อหา การศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมในมิติการตัดสินใจมีข้อจำกัดในแง่ศักยภาพของนโยบายต่อการตอบสนองความต้องการของประชาชน จึงทำให้กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนหยุดชะงัก ในขณะที่มิติการทำงานร่วมกับสะท้อนให้เห็นว่าประชาชนบางกลุ่มยังมีมุมมองทางลบในการตระหนักต่อการมีส่วนร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกำหนดนโยบายสาธารณะ ส่วนการแบ่งปันผลประโยชน์ ถือเป็นจุดแข็งของการกำหนดนโยบายร่วมกัน เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนต่างเข้าใจถึงข้อจำกัดของแต่ละฝ่ายเป็นอย่างดี และสุดท้ายการมีส่วนร่วมในการประเมินผลนโยบายสาธารณะ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำ โดยเป็นการมีส่วนร่วมที่ไม่มียุทธศาสตร์สำคัญต่อการบริหารงานสาธารณะ เนื่องจากขาดกลไกการส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากรัฐบาลอย่างเป็นรูปธรรม

This research study aims to investigate public participation in the formulation of public policy in collaboration with Phaya Khan Sub-district Municipality, Phatthalung Province, regarding decision-making, collaboration, benefit sharing, and participation in policy evaluation. In this study, qualitative research methods were used. Data were collected through interviews with various stakeholders in Phaya Khan Sub-district Municipality, and content analysis was employed. The findings revealed that participation in decision-making was limited in terms of the potential of policy in responding to public needs. As a result, the public participation process was disrupted. In terms of collaboration, some groups of citizens still had a negative view of participating with local government organizations in determining public policy. On the other hand, benefit sharing was considered a strength of joint policymaking because local government organizations and citizens understood each other's limitations very well. Finally, participation in public policy evaluation was at a low level, as there was no significant impact on public administration due to a lack of a mechanism to promote concrete participation from the government.